Արցախ

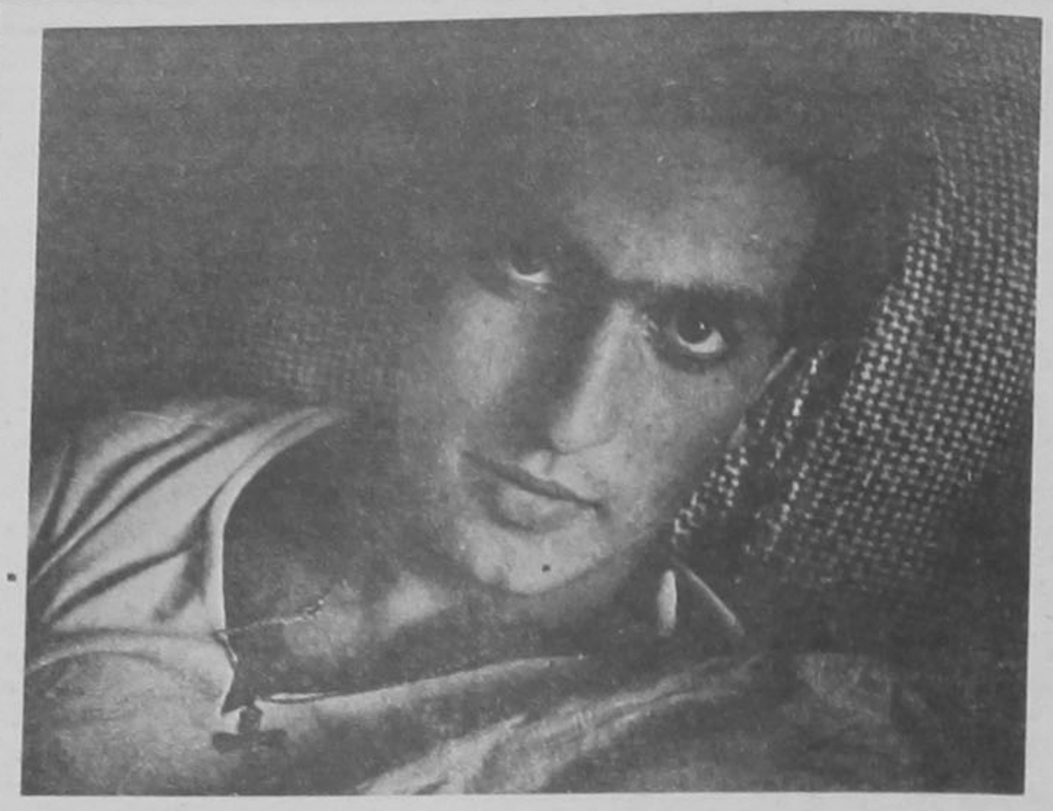

Ասում են «Արցախ» ասելով մեր համբերությունը մի չարաչահեմ և չժան ճղիճակությամբ ճեռնից էլ մի բնկեմ: Նախ, ար ձեր եմմ, հետո էլ ինվանդ եմմ ու ծույլ: Վերեմեռում: Կամ թե՝ դուք փաստերը չարադրեմ, թե չէ կդ ճեմքար-լուսանկարներին մեմմ էլ եմմ ծանոթ: Ներմեմեռում: Արցախում ամենաուր երեում է ու ճանձաժողովներին մեռում է տեսեմլու-զգալու իրավունքը: Երեում է Ֆիզուլի—Ջաբրայիլի պատառաեղը դրած մեր Հադրութ շրջկենտրոնի յուրահանչյուր «Մոյուզպչատի» պատերին: Դուք ճեմքար մի ասեմ, դուք ձեր մի աննայառով ու մեր մի հայանինով էս ոչ գծային ճավասարման հոգսահաեմ լուծումը գտեմ: Էհաեր կոմպրոմիսի մասին:

Ձեռնարկումներից ետո, երբ շինանյութերով ծանրաբեռնված մեքենաների «բաղտախանապես» վատաե ոչ ֆորմալ վարորդները մուտք գործեմ Արցախ, կտեսեմ, թե որքան բացթողի է եղել շրջանը ու որքան գործ կա անելու: Մաշտոցականները տեղեուտը կփոխեմ բոլոր ցուցանակներն ու ազդագրերը (լավ էլ կանեմ, որովճետե, ժամանակն է. ար 1988-ի փետրվարի 20-ից ետո ինմնորոշված Արցախում ՀԽՍՀ-ի ճետ միաժամանակ անցեմ ճայատառ պաշտոնագրության): Անկախականները իրավունմ ունեմ ժրպտալով շրջել փողոցներում, ար բացի գիշերային լույսերից չեն լինի ոչ պարտեներ, ոչ էլ գինվորներ: Հադրույի կոմերիտմիության շրջանային կոմիտեի

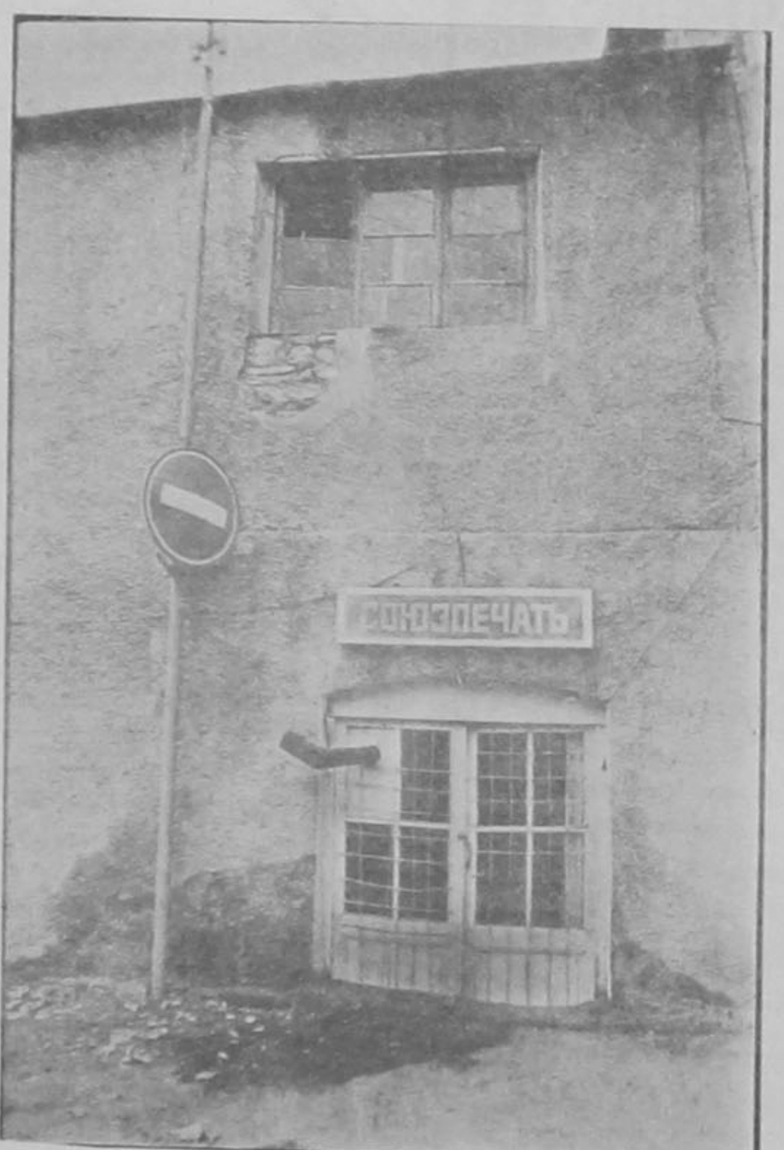

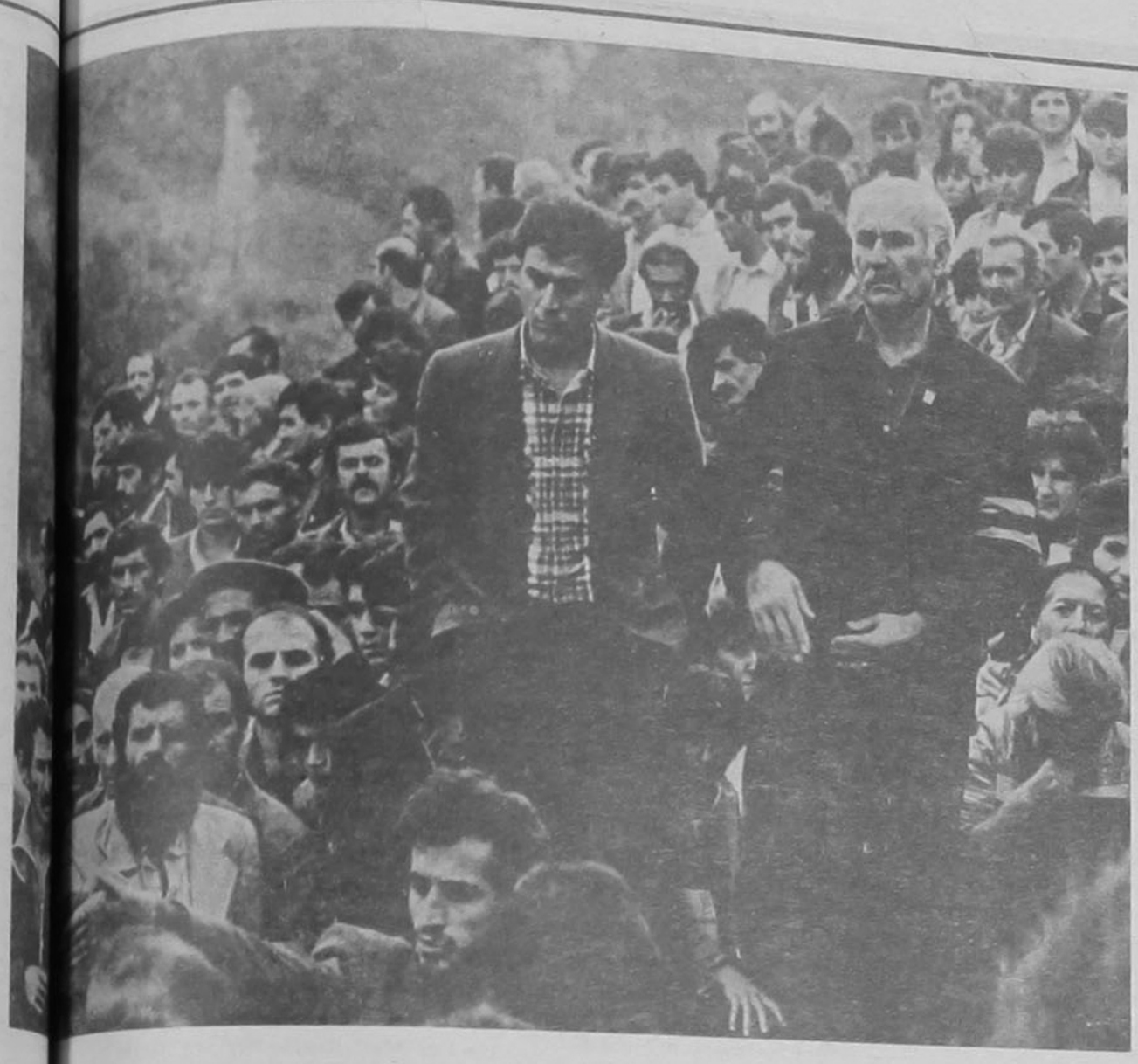

Պատմությունը...